

AVUALODIS

Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 céntims

ISAIA/
XV

ELS SERMONS A LA CATEDRAL

Avui podem estar contents els gironins; és l'única vegada de l'any que l'Ajuntament va a l'hora.

A ALS JOVENETS AD'„ART I SPORT,,

QUAN cou, cura», diu l'adagi: l'adagi ho diu i ho demostra la revista *Art i Sport* en el seu últim número. El nostre «aigua-fort» del número passat, els ha tret de fogó i han fet un rebec com aquells que fan les criatures mal criades quan se'ls hi pica els dits per alguna malifeta que no volen confessar, encare que la vegin.

Nosaltres, com que no tenim ganes de fer-los enfadar, sinó de que aprenguin a no fer riure a la gent amb aquelles inguantables errades de ortografia que potser mai s'havien vist escrites en lletres de motllo, ens contentarem (que ja és fer prou) amb fer-los-hi notar les principals errades que hem vist en un sol article (només ens hem fixat amb un) per a que mirin de corregir-se'n i per a veure si logrem, que de mica en mica, ho facin una mica millor; i és una llàstima..... perquè se veu que tenen bona voluntat, i *algo es algo*: d'altres n'hi han que fan menys!

En l'article (o lo que sigui) de la secció de «siluetes» titolat «Flor de jardí» hi trovem les següents: *deambnlavo* per *deambuláveu*, *sospirar-ho* per *sospiráreu*, *llunyant* per *llunyans*, *seguirho* per *seguíreu*, *anavo* per *anáveu*, *allunyanvos* (dos vegades) per *allunyant-vos*, *mostra-ho* per *mostráreu*, i tot aixó, en *vintitrés* ratlles.

I aixó que només copiém les més garrafals, perquè si comencéssim a mirar els *pexi minutti* i les comes que hi sobren i les que hi falten, i les faltes de construcció, i els *llurs* mal emplejats, i altres cosetes per l'istil, acabariem per fer una nova edició de la *revista*.

Lo que'ns ha fet més gracia és el *sospirar-ho*; ja's veu qué volen dir, però'ns fa gracia; perquè se pot *seguir*, *menjar*, *veure*, *untar*, quelcóm; fins *caminar* un camí, si's vol, però sospirar, no; se sospira, i prou: fa com el bramari: se brama i prou.

Sense buscar més, en trobem una d'imperdonable i en lletres ben grosses per a que's noti menys, en el títol de l'apartat que'ns dediquen per a criticar errades d'impremta del número 14 (i som al 30.) Diu: «Per els «sabiondos» d'«Aigua-forts».

Si tinguéssim paciència, els hi explicariem l'us del *per* i del *per a*, que corresponen al *por* i al *para* castellans, regles que si hi paressin atenció,

desseguida les tindrien apreses, però, la veritat, confessem que a casa nostra no n'hi ha cap que tingui vocació per a ensenyar criatures.

Aneu a aprendre el *b—a—ba* i quan haguèu passat les beceroles, veniu que vos examinarem.

I ara no feu el rebec que vos tancariem al *quarto* de les rates!

LA NOIA PRESUMIDA - - -

AL parlar de Setmana Santa, dels monuments i de les processons, a la nostra noia se li apoderà un gran desig: ella també podria anar-hi a la processó i a l'ensems tindria una bona ocasió per a oferir al seu *novio*, uns carametllos lligats i empaquetats amb cintetes, i paper fi.

I tant hi pensà, que quatre dies avants demanà permís als seus pares i no cal dir que si an ella li agradava anar-hi, ells hi consentiren amb molt de gust.

Anaren a buscar la roba i el vellut i començaren la *vesta*. Una volta acabada, se li posà com a un figurí. La noia presumida tenia dons la *vesta* a punt i esperava amb impaciència'l dijous sant.....

* * *

Al matí del dijous, començà a ploure d'una manera tant continua, que ella pensà seriament que la processó no sortiria. Tant ben arreglat que ho tenia tot, tant com ho esperava i per culpa del temps dolent, haver de deixar-ho per a l'endemà ¿I si també plovia?

Pero l'esperança d'ella era forta i no feia més que sortir al balcó, mirar el cel d'una banda a l'altre i tornar-se'n a dins, més pensativa, més enguniosa cada vegada.

Era ja la tarda i vinga p'oure i més ploure.

Es convencé de que no podria de cap de les maneres anar a la processó i ja no sortí més a mirar si el vent se n'enduia els núvols cap enllà..

* * *

El divendres arribà serè, yo recordant-se per a res del seu germà dijous Aquell dia la noia presumida sortí a veure la processó de la tarda, anà a passejar a les voltes, a la rambla..... i ja era arribada l'hora.

Portava les butxaques plenes de carametllos de pesseta, per a les amigues i en duia uns quants

dels bons per a ell... Sortí la processó i lo primer fou encarregar a les amigues que li diguessin en cas de veure'l, ont era el seu *novio*.

Passaren les rambles i *ell* no 's veia; Plaça del VÍ i tampoc; Ciutadans.....

Frissava la noia presumida, amb els carametlos a la mà, esperant l'ocasió. ... i sufría al no veure'l enlloc, com si ell, sabent-ho, que ella anava a la processó, no volgués ser vist.

Entraren a l'iglesia i encara la noia presumida no havia trobat al seu enamorat, per qui ella anava a la processó.

Rabiosa, neguitosa, ja entornant-se'n a casa seva, trobà uns marrecs que li demanàren uns carametlos i els donà aquells que ella havia lligat cuidadosament amb cintetes blanques i rosades..

I mentres els noiets aquells disfrutaren de la dolçor dels carametlos, la noia presumida arribà a casa seva, es desvestí nerviosament, entrà a la seva cambra, s'enmirallà i plorà.

I no somnià, perquè estigué tota la nit despert i.....

STIL.

FEBRER

Jo cantaré l'hermós desvetllar
de la natura, al creixe'l día,
quan en la plana, el verd vol llucar;
quan l'ametller llença flors d'ambrosia.

Quan l'ocellada, amb son refilar,
l'espai ens omple de dolça harmonia,
el sol magnífic, de l'or no és avar,
i l'aire es torna oreig al migdia.

POSTA DE MARÇ

Sota la llum que's va apagant
tremola lleu, la tendra branca;
el vent de març va saccejant
el verd fullam, que airós s'escampa.

L'arbre n'és tot renovellat
pel bes del sol, i el cel que plora:
un viure nou se li és donat
que'l fa més bell en aquella hora.

MERCÉ VILA REVENTÓS

Barcelona, 1915.

DE LES PETITES MARAVELLES GERONINES - - - PRESENTACIÓ

ENTRE les normes de la vella cortisana, hi ha la de presentar se avans, d'entaular tracte o relació

Jo també avui, cavaller de punta en blanc, vull honorar la meua procedencia, i com un antic donzell d'espasa de Toledo, d'osbere o cota de malla i d'esperons daurats, vinc a batre en una profunda reverencia, el tribut de consideració i d'homenatge an el bon públic geroní, que com a perfecte diumenger, passeja la seva grisor per sota les voltes, després d'haver complert amb el sant precepte de la missa, i avans de menjar entre la cridoria del fills i les grasses riallades de la dona, el venerable, el solemniat, l'indispensable tortell.

També com el joglar de rossa cabellera, que sots els gòtigs finestrals recita coples amoroses, he de pronunciar ferventes paraules per a les dones gentils que amb sos encants alegren nostra vida. En aquestes paraules voldria posar-hi el fervor de la meua joventut ardida en coses d'amor i gentilesa, i en penyora d'admiració, coronar amb una garlanda ben florida—de crisantemes rojes i de violes odorants—la subtil cabellera de la damisela suau i dolça amb finor d'amatista, aixís com també la de la riallera modisteta, que passa com un somriure de primavera, com un esclat d'alegría brugidora, com una visió de cel amb les iritzacions d'un crepuscle esplendent.

Sobretot a tú vella Gerona, que com rònega padrina fàs olor de romaní, que tens el color de les coses que'l temps consagra com a símbol; a tú Gerona incomparable, de membres retorçats per les convulsions de la teua vida; avui amb aquestes ratlles, prelude d'ingenues expansions, jo me complasc en oferir-te tot un pomell de pobres flors boscanes, ara que'l xuclamel ha de florir i que les llargues tiges dels ginestars senten la commoció dels esclats inicials de vida.

Jo vinc a parlar de les petites coses, amb aquella consabuda meua petitesa; jo vinc a parlar de les petites coses que presenten sovint profundes grandeses. que sempre van curulles d'amor, de delicadesa, de poesia eterna.

La meua feina és doncs una feina d'amor; en ella jo vull esperar que tindrè per companyia, les simpaties de tothom.

Amb e les o sense elles, la fina ironia de la vida, s'enlairarà també per sobre nostres testes, igual que s'enlaira l'espessa fumareda malgrat la serenor del aire transparent i diàfan.

JOHT-FLICK.

ANÀREM a Athenea, el dilluns a la nit, preparats per a gustar d'un art delicat i selecte; hi anàrem convençuts de que havíem d'oír unes interpretacions acabades i

pulcres i les nostres esperances, els nostres desitjos foren complascuts en extrem. La prodigiosa nena Paquita Madriguera, ens havia arribat a l'ànima i ens havia fet sentir quelcom de gran i sublim.

I dient aixó, perque anar a enumerar la maravillosa interpretació que donà a cada una de les obres contingudes en el programa?

La nena Madriguera és una vera artista que *sent* les composicions, donant-les-hi un marcat segell personalíssim; posseeix un perfecte domini de la tècnica i els seus dits àgils, corren sobre les tecles amb manifesta prodigiositat.

Si triomfà com a concertista, triomfà igualment com a compositora amb les seves dues obres *Pastoral* i *Temes variats* que'ns feu gustar, fora de programa, per a acallar els aplaudiments de la distingida concurrència que omplenava'l local.

A les del públic, volem que hi afegeixi la nostre felicitació entusiasta, per el triomf obtingut en la sala d' *Athenea*

I a la Junta, que procuri donar-nos a conèixer sovint artistes de tanta valú.

* * *

Difinitivament tindrem la satisfacció de poguer apreciar el mèrit indiscutible de la meritíssima diva Na María Barrientos. Junt amb ella vindrà'l «Trio Barcelona» que tants aplaudiments obtingué al Principal.

Tindrà lloc el concert en el Teatre Principal, el dia 2 de maig vinent.

I per al dia 23 del mateix més s'anuncia la vinguda de l'orquestra Simfónica de Madrid dirigida per el Mestre Arbós.

Desitgem que l'empresa obtingui un bon resultat econòmic, perque pugui fer-nos saborejar altres manifestacions artístiques de tanta ascendència.

FA SOL.

—Sabs perquè no avisen amb els timbres els tramvies de Barcelona?

— Si, home! Perquè a davant hi porten *correos, correos...*

MIRANT-SE i somrient, i a voltes parlant baixet per a que la xicota que'ls acompanya no pugui sentir *lo mes interessant* de la seva conversa—quina no sempre cau sobre assumptes de sabó ni d'altres substancies greixoses—els veureu a tots dos passejant per la nostra Rambla.

Ella, rossa com un fil d'or, creiem que está molt prendada del seu company de passeig, ja que les seves mirades al dirigir-se vers l'enamorat, sembla que despedeixin guspises d'amor, d'un amor pur..... prometedor de perdurable felicitat.

Ell, avans mol aficionat al sport de la cossa, fa algú temps que mira amb relativa fredor quan els seus companys de *team* passen les tardes diumengeres llençant la pilota amb deliri, per veure si poden lograr el sempre benvolgut *goal*...

Ben mirat, fa be de deixar-se corre l'afició, perque d'algú temps an aquesta part—quan ja tenia'l cor ferit per el dard sortit dels ulls de la seva *Dulcinea*—no feia més que deixar-se dominar per el *team* contrari, i per la porta que li estava encomanada hi passava la pilota sense que ell se'n adonés.

No s'ha pas equivocat en Quimet, quan ha pensat deixar se corre'l sport Val més que jogui amb l'amor de la gentil Montserrat.

NSM

LA amabilíssima poetisa Srta. Gertrudis Segovia, filla del nostre mai prou alabat Governador (veritat *Darri?*) ha sigut demanada i es va ca-ar el dijous passat.

No volem que en aquets *potins* hi manqui un comentari al enllaç de l'inspirada poetisa i cantadora de la nostra sardana

Que'l seu casament sigui una lluna de mel més dolça que la mel mateixa i que uns quants infants li alegrin la vida. Amen.

Aixis li desitja aquesta Redacció.

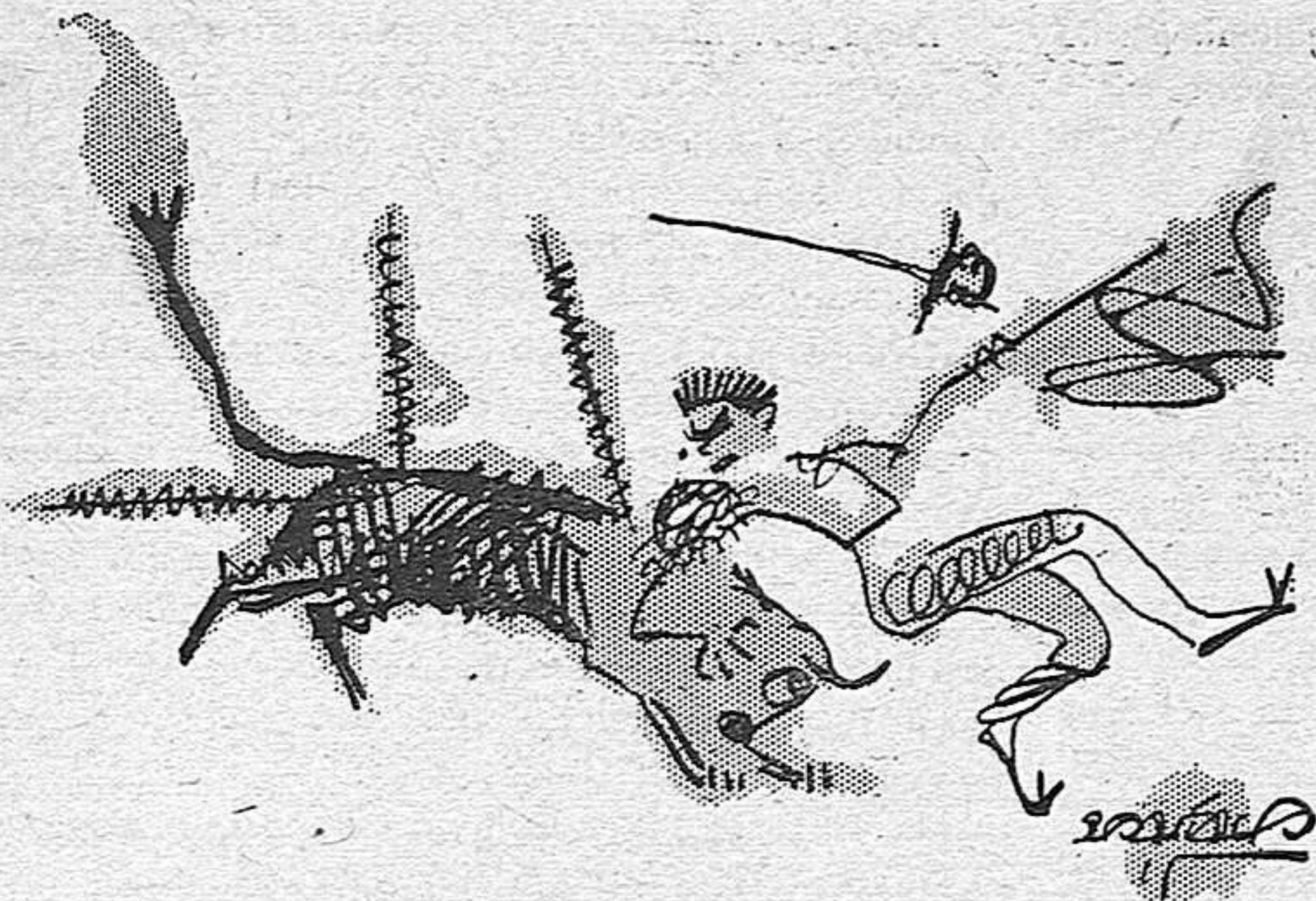
NSM

LA María V... el despedí, cansada del seu amor i creient que'l seu cor en volia un altre que precisament no era'l den Joan.

Ell, en Joan, no tingué més remei que conformar se i passar el temps; pero'l cor encara no dominat, sempre pensava amb ella...

Vingué'l seu sant i en Joan, cregué que un vers pot-ser faria lo que no havia pogut la seva boca... I li endreçà un vers llarg on la felicitat de tot cor i en el qual sanglota l'anyorança, l'anhel del seu amor... Diu aixis despres de felicitar-la:

«Aquesta és la meva «décima»
crua pot-ser, pro molt clara
i qui sab si serà l'última
que enviaré a mon aimada,

L'ÉXIT DE LA TEMPORADA

En Perich en una estocá

pro per molt crua que siga
amb rès ne tindrà semblança
a l'última que he rebut
de ton cor crudel i dur, aimada.»

Digui an aquest jove que no's despacienti que aquí a la Redacció, també'n tenim algú que estima..... i de debó. I per ara, son verdes!

LA Carmeta va anar al taller de modistes, tard. Les seves companyes murmuraven ja, si hauria trobat al promès o si estaria malalta o cansada del diumenge.

I quan hi arribà, li preguntaren a cuita corrents, perquè ella que sempre era la primera de totes, havia tardat tant.

—Es que l'ha trovat!

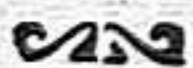
—Potser si, la mosca morta!

—Esclar, dona!

I ella restava muda, trista, molt trista, pensant amb el promès amb qui havia tingut una forta disputa iquina conseqüència no fora estrany fossin unes renyines..

I al compendre ho les seves amigues, la Lolita, la Mercé, la Rosita, la Lola i la María, es posaren a cantar amb tó de cançó enfadada:

«Si tengo la cara fea
tengo hermoso el corazón».

SEMBLA i és lo més natural, que al començament de la primavera, els amors hagin d'esclatar i en conseqüència s'ajuntin les parelles que des de temps covaren en la soletat. el sentiment d'amor que'ls dominava.

Pero no ha sigut aixís aquest any, i hem vist malauradament que s'han desfet les parelles:

La gentil gorrista, la Pepita, amb el seu Parera que ha marxat a Melilla.

La parella. (tan bona parella com feien.) Anita—Rafel també no sabem que ha passat. La Julia i el seu cuota tampoc van junts. En Lluïset i la Franc'squeta ja fa dies que no hi ha de qué; aixís aniríem contant i en trovaríem fins a no acabar mai.

Mala primavera comencem.....

D'un balconet petitó, que dona cara a l'Onyar, ben aprop del pont de Sant Agustí i, entre les melodies refiledades per una llegió de canaris holandesos, dispesers gratuïts de les artístiques presons que fan més bella aquella galeria, s'oïen cada dia ja alegroies, ja místiques unes cançonetes eixides d'un teclat admirablement manejat, que al unisonar-se amb la canturia dels grocs ocells, talment semblava'l deliciós acord d'un Orfeo.

Bé; doncs, fá ja una mica de temps que la directora d'aquells concerts, que tan plàcidament ens recreaven els tubos acústics. s'ha declarat en vaga.

I voldriem sapiguer perquè. Diguins-ho Enriqueta, sinó per nosaltres, per les aus, que s'han posat totes tristes, i si vosté no pren pas ben prompte la batuta, es morirà d'anyorament.

I fassí ho també per nosaltres, car ens agrada moltíssim oir-li interpretar «Maruxa».

D'unes mans femenines.

Per un dels ponts que uneixen els barris de la ciutat, passava un jove simpàtic, d'aire jovial i franc.

Serien les deü d'una d'aquestes nits que ja comencen a ser càlides i anuncien la primavera.

D'una de les galeries prop del pont per ont ell passava, sortiren dos caparronets joves y alegres per a disfrutar de la calma i de la templada atmósfera que regna en aquella hora.

Amb els arpeigs armoniosos que brotaven de les argentines rialles, el jove aixecà'l cap i saludà gentilmente a les dues dames: parlaren alguns moments i un tercer caparró s'apropà a la finestra, deixant distingir la silueta d'una altra dama, qui, veient el jove, va demanar-li l'hi portés de la ciutat comptal per a on ell l'endemà marxava, unes flors: galantment va prometre complir tot despedint-se de les tres xamoses.

Arrivà de son viatge, més va arribar sol. I les flors? Es que no vareu trobar-ne cap de prou hermosa? Segurament; perquè la dama al demanar-la havia tingut gran exigència: volia que la flor que li dongués fos fidel representació d'ella mateixa, sens recordar-se que era ja vella (?) i que lo que demanava era de força difícil trobar.

Que's demani una flor, bé; més que's tinguin exigen-

cies, ja no vos va semblar conforme. Vau tenir por de portar-me'n una que no fes prou goig, ni fos hermosa.

Exactament com jo, veritat?

Es un violinista qui era germanòfil convençut fins al punt que havia esborrat de son repertori, la música de Saint Saëns, Fauré i altres autors francesos. Però, és allò, tot canvia en aquest món i fins el pensar dels homes: air el vaig trobar i vaig veure'l fet un francòfil foll. Qui havia obrat aquella conversió? L'Amor. Ella és una Carmen vinguda de Reims, de color ferrenya com la nostra terra catalana.

I ara tenim al violinista, aprenent el francès i fent exercicis de pronunciació: *mon petit jou-jou, ma bien aimée, ma chérie.*

Tot hi va per això, que aquesta primavera tant dolenta.....

AIGUA-FORTS

DIARI

Dia 26: Ha estat en aqueixa immortal, l'ex-ministre Villanueva. En Norat presenta la dimissió de no sé què, del partit conservador; tan pocs i tan mal avinguts? Sessió a l'Ajuntament. Al cine Gran-via, cine i Adria Rodi, (ull! caixista, Rodi, no Dorí) Plè a vessar.

Dia 27: De bon matí els veïns del carrer Nou han tingut un susto *estupendo* que diria en Lagar. Afortunadament no eren els alemanys, sino una caldera de can Grober; hi ha hagut trancadiça de vidres i res més a llamentar. En Zanón passeja amb la Teresita de Cassà.

Dia 28: Diumenge de Rams. En Ola ha rebut el tortell, de la padrina. Benedi ció de palmes i palmons i flor. A la Catedral fan els tradicionals sermons de les Quaranta hores. La capella de música, per no trencar la tradició del seu mestre, continua desafiant de valent.

Dia 29: Encara trobem tortell a taula; es veu que no som la niners. A les onze anem a sermó; Hi ha toia la *èlite* catalanista.

Dia 30: Un dimarts magre; de Setmana Santa. No's veu a ningú, per que es deuen llimpiar la roba negra i treure les taques.

Dia 31: Arriba la Carlota Sabat i la blonda Maria Banc de St. Feliu; xoquin-la! Dejaní a seques! A les iglesies arreglen els monuments i es tanquen els pianos de tot Girona fins a Pasqua.

Dia 1: Dijous Sant. Plou; no veiem cap *toilette* de aquelles elegantíssimes; ditxós temps. Un servidor de vostés ha tingut un gran disgust per no haver pogut estrenar levita i berret (caixista, berret no barret) *haut de forme*. Les tropes vesteixen de gala. La processó s'ha sospès.

Dia 2: Divendres Sant. Hurra! Bon temps. En Ola ha estrenat la levita i el berret; tothom se'l mirava; alguna cosa val esser elegant (amb modestia). Les dames i dametes han tret lo bo i millor: tota la seda que tenien. Al mig dia les voltes arxisuperabundants de crissalides. A la tarda processó, passeig a la Plaça del Gra, a la Rambla i a la nit processó. Una volta acabada hem fet *recuento* de caramellos: en tennim la redacció plena i que n'hi han de grosíssims; un nostre amic hi ha trobat un *billet doux* dedicat a ell. Cansats de tant passejar ens en anem a dormir.

Dia 3: Dissapte. A les deu, desde la Redacció, tirem una dotzena de trons. Els *apotecaris* no s'hi entenen de feina en despatxar oli de *racino*, *sulfat de magnesia* i coses per l'istil.

Dia 4: Pasqua! A la Rambla, les nostres elegants hi son totes. Hem vist a la Mercé, la *mas bonita* que ha estrenat un trajo que li está espléndid: la *Julieta* la dolça *Julieta* llua un trajo de quadrets blancs i negres, fet a l'últim *mot* de la moda. A la tarda *Fiesta Nacional* a Sta Eugènia Comedia al Princi. Estava *deslumbrante*.

Dia 5: Per no perdre la costum fem festa. En Marro ha ascendit a agutzil; l'enhorabona. A la tarda el senyor Sorribas obsequia a's seus amics amb una audició de pianola. Vaja Sr. Sorribas es ser massa ingrati al no convidar-nos. Al vespre, concert a Athenea per la Madriguera: *estupendo, brutal*; la sala plena.

Dia 6: Rès de nou, si no és el cansament de tant no fer rès.

Dia 7. Arriba no sabem d'ont, el nostre gran *Carlitos*. Ola! Fa un dia espléndid, de verdader istiu. Debuta al *Coliseo* la *Goyita*. El públic que invadeix el local, ha trobat que ho feia be; pero no tan be com deien els prospectes.

Dia 8: Tothom parla del casament de la filla del nostre *Sanxo*. Al Carme es un formiguer i tant a dins com a fora hi ha una verdadera munió de gent bado-ca. Ho compremem; no s'en veuen sempre de casaments de comteses!

Plou, plou, plou i prou!

OLA.

En la sessió del nostre ajuntament celebrada la setmana passada, varen assistir-hi onze concellers.

I si contem que Girona te vintiu regidors, haurem de treure la conclusió de que'ls concellers ens están enganyant. Que no val rès l'administració de la ciutat que'ls *senyorissims concellers* no's vulgin molestar en anar a la sessió? O és que ja s'han oblidat de les promeses que feren als seus electors?

Vaja, aixó no pot anar i demanem al arcalde que posi les multes reglamentaries als regidors que no concorrin les sessions.

Que no sempre ha de pagar el poble, el mal dels

altres; alguna volta tenen de pagar els regidors i si l'arcaide ho posa en pràctica, o anirien a la sessió o amb l'import de les multes es podrien fer algunes millores urgents.

I prou!

JA tenim una nova societat, demostrant que no tot hom dorm en aquest Gironal. Ja tenim que s'ha demanat un camp de tennis i com sigui que'l tennis és un sport elegant, i en ell han d'intervenir-hi les nostres ben amades senyoretas, no cal dir que hi donem la nostra adhesió i ja voldriem veure aquells trajos blancs com escauen a aquelles cares angelicals i somniadores.

Rès, que tenim tennis i ja n'hi ha prou. Sols falta una bona voluntat per part del públic i que no s'hagi de suspendre per manca de recursos.

EL dia 20 d'aquest mes, una comissió de la *Juventud Conservadora* de Girona marxarà a Madrid per a oir el parlament que'l seu qüestor farà en el tetre Reial.

Ja ens agradaria veure la visita que li faràn i oir com li espresen l'inquebrantable adhesió del partit de Girona. Per que, d'entre tot el partit, catorze justos i cabals, el que ens agra més be, és en Tuset.

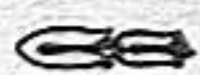
I vamos que'n Tuset parlant el castellà..... el *disloquo*.

HAN sigut nombrats *munis* de la nostra flamant i *numerosa* guardia municipal, en Francisco Ripoll i en Carmelo Ministrall.

Ja saben doncs els nous *individuos* que AIGUA FORTS està a l'aguait i és qüestió de fer l'ull viu i caminar depressa.

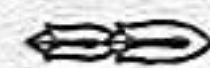
Entesos? Doncs no val a badar.

TER raó en Leal al dir que'l seu districte és el més deixat de la mà de Deu.

Com diantre's comprén l'estat llastimós i brut que's troba'l Portal de la Barca on s'hi ha d'anar amb esclops i el mocador a la boca i al nas? I aquell regueró d'aigua bruta, que embassada com queda, és un atentat a la salut dels ciutadans?

Valdria la pena, Sr. Coll, de fer-hi amar un dia la brigada i netejar-ho d'una vegada!

Als Senyors de «Vell i Nou.»

A Barcelona es publica una revista titulada «Vell i Nou». I els redactors d'aquesta revista es veu que senten una gran *commiseració* per nosaltres, els *desgraciats* que havém de viure en la nostra quieta ciutat.

A propòsit de l'exposició de'n Cels Lagar a nostra Athenea, es permet el confrare barceloní una ironia una mica punyenta pels gironins.

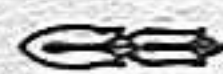
Si en tan precari estat de cultura artística estessim a Girona, hauria sigut més caritatiu que «Vell i Nou»

hagués intentat il·lustrar-nos des de les seves planes, ja que, siguent una Revista d'Art, a rès més noble que a vulgaritzar una manifestació artística podria destinar les seves columnes.

Més nosaltres no hi volém pas passar per aquesta inferioritat que ell ens suposa: i no pas certament per orgull ni per vanitat. Nosaltres, bo-i-essent uns *aprenents*, segons ell hem sapigut defensar la nostra urb contra una degeneració artística que ha commogut la seva; nosaltres servém encare, per sort nostre, tot el patrimoni artístic d'una ciutat eminentment catalana i bellament pintoresca i no'ns havém ajupit, encare, a l'invasió de les cases de portland i les torretes de guix.

Hem admirat i celebrat *primer* que'ls redactors de «Vell i Nou», les pintures de la Mela Muttermilch: hem pogut fer, a Girona, exposicions tant especialitzades com les d'Art japonés, fa ja més d'un any, i que totjust ara podran estudiar a Barcelona, i no volém seguir per aquest camí, que és precisament el que segueix Vell i Nou en el seu solt, perque no'ns agrada fer-nos veure.

I ara, si els senyors redactors de Vell i Nou ens tenen per *atrassats* i volen entaular polèmica sobre'l criteri que cada hù poguem sostenir sobre les orientacions i les obres més *modernes* dels pintors més *adelantats*, com en Herbert Vickery, A. Taylor, Hilderbrand, Geniu, Matthes, Carl Schwalbach, Otto Hettner, Hodler, Picasso, Bauer, etc., etc. ens tenen per enter a la seva disposició, i a veure si serém nosaltres qui tindrem que *anar a estudi*.

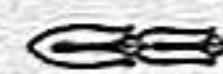

AGirona no podém patir aquesta primavera: s'anuncia tanta gresca i tanta *xinxirinxina* que fins els sorts tindran mal de cap.

Figurin-se que ja s'ha firmat el contracte amb la Barrientos per a un concert; que se treballa per a fer venir la Simfònica de Madrid; que's diu si vindrà l'Orfeó Catalunya a donar un concert Bach i en Belmonte, el *fenómeno*, a treure de casilles als taurofils. I si aixó és guerra, mai vingui pau.

Per cert que'ls *enterats* diuen que si en Belmonte vé, és per a aprofitar el públic que vindrà a sentir la Simfònica o que la Simfònica aprofitarà'l públic del *fenómeno*.

Aixó va bé: tots contents i enganyats.

ELS dies de la Setmana Santa, 'l nostre flamant Ajuntament va assistir a les funcions religioses que's varen celebrar a la Catedral: i donava gust veure'ls: semblaven figurins els nostres regidors: al sortir, varem *flirtar* mig Girona. Només hi varem trobar una nota discordant: en Felip havia perdut una lligacama i anava a *mitja-garró*.

Llástima de pantorrilles!

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

Francisco**Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

**ELS MILLORS FANALS
D'ACETILÉ EL TRO-
VAREU A CAN****BOIX**

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda CreuhetBerrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

Máquines Kodak

Máquines Kodak

Productes Kodak

Productes Kodak

Marcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

**FOTOGRAFIA D'ART
d'en Joan Corominas**

Pujada del Pont de Pedra

PREUS REDUITS
PUNTUALITAT

AMPLIACIONS REPRODUCCIONS

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA

Perruqueria higiènica

PERE GRANÉS

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Cucurull--

— SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERI TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

**FARMACIA I
PERFUMERIA****La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI